Αἱ Πάτραι εὑρίσκονται εἰς νευραλγικὸν σημεῖον τῆς χώρας ἀπὸ ἀπόψεως προβολῆς εἰς τοὺς ξένους. Τὰ μέσα ὅμως τοῦ Δήμου δὲν εἶναι ἀνάλογα. Διὰ τοῦτο ὑποχρέωσις τοῦ Κέντρου εἶναι νὰ τὸν ἐνισχύσῃ ν' αὐξήσῃ τοὺς πόρους του.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

«Γλαῦκος»: Τὸ βασικὸν θέμα καὶ προνόμιον τῶν Πατρῶν. Κυβέρνησις καὶ ΔΕΗ πρέπει νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουν, εἰς τὴν τελευταίαν του φάσιν, μὲ εὐρύτητα ἀντιλήψεως καὶ ρεαλισμόν, ὥστε ἡ πόλις νὰ ἔχῃ ὡς ἀντιστάθμισμα ἕνα σοβαρὸν περιουσιακὸν στοιχεῖον.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΑΚΟΡΕΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΗΣ

Οἱ νεκροὶ δύνανται νὰ προσφέρουν μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ζῶντας

Ἡ μετσμόσχευσις συνεχῶς κατακτᾶ ἔδαφος

ΝΕΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΠΑΡΑΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ('Ιδ. Ὑπηρ.). Ἡ σημαντικωτέρα ἰατροχειρουργικὴ ἐξέλιξις τοῦ αἰῶνος εἶναι ἡ ἀντικατάστασις ὀργάνων τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἄλλα ὑγιῆ τοῦ σώματος ζώντων ἢ τεθνεώντων δωρητῶν. Εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἡ ἔρευνα εἰς τὸ θέμα αὐτὸ συνεχίζεται ἐντατικῶς καὶ πιθανῶς μίαν ἡμέραν ἡ μεταμόσχευσις αὐτὴ τῶν ὀργάνων νὰ εἶναι τόσον ἁπλῆ ὅσον εἶναι σήμερον ἡ τοποθέτησις ὀδόντων εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐφθαρμένων.

Τὸν Ἀπρίλιον, ἐνώπιον συνεδρίου, ὁ δρ. Χάρντυ, καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Μισσισσιπῆ, εἶπεν ὅτι ἡ πρώτη μεταμόσχευσις πνεύμονος εἰς ἄνθρωπον θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς ἔτους, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ σχετικὰ πειράματα ἐπὶ ζώων. Ἐπίσης τὸν αὐτὸν μῆνα νευροχειρουργοὶ τοῦ Πανεπιστημίου Νέας Ὑόρκης ἀνεκοίνωσαν ἐπιτυχῆ μεταμόσχευσιν νεύρων εἰς ἄνθρωπον. Τὰ νέα αὐτὰ νεῦρα κατέστησαν ἱκανοὺς 8 ἀσθενεῖς νὰ κινήσουν τοὺς πρὶν παράλυτους βραχίονας καὶ πόδας. Ἄλλη σχετικὴ περίπτωσις εἶναι ἡ μεταμόσχευσις νεύρου μήκους 13,5 ἑκατοστομ. εἰς ἀντικατάστασιν νεύρου, ἀφαιρεθέντος ἀπὸ καρκινοπαθῆ.

Ὁ δρ. Χιούμ, τοῦ Ἰατρικοῦ Κολλεγίου τῆς Βιρτζίνια, ἀνέφερεν ὅτι ἐθεράπευσεν 6 ἀσθενεῖς, εὑρισκομένους εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ θανάτου, λόγω κακῆς λειτουργίας τῶν νεφρῶν. Μετὰ ὁμηνον ἀπὸ τὴν μεταμόσχευσιν ὑγιῶν νεφρῶν, οἱ ἀσθενεῖς ἐξηκολούθουν νὰ ἔχουν καλῶς. Παρόμοιαι ἐπιτυχίαι συμβαίνουν εἰς πολλὰ νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς καὶ ὅλα αὐτὰ ὑπόσχονται τὴν ἔποχὴν τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τῆς μεταμοσχεύσεως τῶν νεφρῶν.

Παραλλήλως, τρεῖς χειρουργοὶ τοῦ Πανεπιστημίου Μιννεσότα, ἀφῃρεσαν νεφροὺς ἀπὸ ζῶα καὶ τοὺς ἐναποθήκευσαν ἐπὶ δύο μῆνας ἐνῶ τὰ ζῶα διετηροῦντο εἰς τὴν ζωὴν μὲ τεχνητοὺς νεφρούς. Κατόπιν οἱ διατηρημένοι νεφροὶ ἐπανετοποθετήθησαν ἐπιτυχῶς εἰς τὰ αὐτὰ ζῶα. Παρόμοια πειράματα ἐγένοντο μὲ σπλῆνας καὶ ἄλλα ἐντόσθια. Διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀφαιρουμένων καὶ ἐπανατοποθετουμένων ὀργάνων ἐχρησιμοποιήθη εἰδικὴ προστατευτικὴ διάλυσις, ἐνῶ ἡ θερμοκρασία των κατῆλθεν εἰς τοὺς 79 ὑπὸ τὸ μηδὲν βαθμοὺς Κελσίου.

Τὰ πειράματα αὐτὰ γίνονται διὰ νὰ ἱδρυθοῦν «Τράπεζαι» νεφρῶν ἢ πνευμόνων καὶ λοιπῶν ὀργάνων, ὅπως αἱ τράπεζαι αἵματος, ὀστῶν, ἀρτηριῶν καὶ κερατοειδῶν χιτώνων τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐξυπηρετοῦσαι τὸ πλεῖστον τῶν συγχρόνων νοσοκομείων.

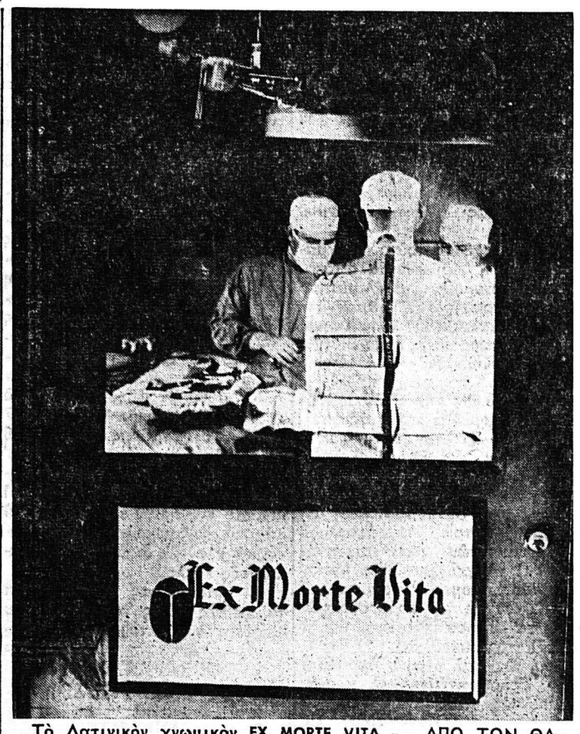

Τὸ Λατινικὸν γνωμικὸν EX MORTE VITA — ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ, ΖΩΗ — χρησιμοποιεῖται ἀπὸ πολλὰς Τραπέζας 'Ιστῶν ὡς ἔνδειξις ὅτι μέρη τοῦ σώματος τεθνεώτων δύνανται νὰ σώσουν τὴν ζωὴν ἀσθενούντων

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς καρδίας, τῶν πνευμόνων καὶ ἐν γένει τῶν κυριωτέρων ὀργάνων ὑπάρχει ἕνα ἐμπόδιον. Κατὰ τὴν μεταμόσχευσιν ὁ ὀργανισμὸς ἀντιδρᾷ, ὡς συμβαίνει μὲ τὴν περίπτωσιν τῶν μικροβίων μιᾶς νόσου. Δηλαδὴ τὸ σῶμα παράγει ἀντισώματα, τὰ ὁποῖα προσβάλλουν καὶ καταστρέφουν τὸ μεταμοσχευόμενον ὄργανον, ὅπως καὶ τὸ μικρόβιον. Τὸ ἐμπόδιον ὅμως αὐτὸ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν περίπτωσιν διδύμων. Τὸ σῶμα τοῦ ἑνὸς δὲν παράγει ἀντισώματα κατὰ τὴν μεταμόσχευσιν ὀργάνου ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ ἄλλου. Τὸ 1954 ἀντικατεστάθη νεφρὸς ἀσθενοῦς μὲ νεφρὸν τοῦ διδύμου ἀδελφοῦ του. Ἔκτοτε οἱ ἐρευνηταὶ προσπαθοῦν νὰ ὑπερπηδήσουν τὸ ἐμπόδιον αὐτό. Ἕνας τρόπος εἶναι ἡ καταστροφὴ τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων — ὁ ὁποῖος παράγει τὸ πλεῖστον τῶν ἀντισωμάτων — μὲ ἀκτῖνας Χ ἢ μὲ ὡρισμένα φάρμακα. Ἡ μέθοδος αὐτὴ εἶναι ἐπικίνδυνος, διότι, χωρὶς ἀντισώματα, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀνυπεράσπιστος εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τῶν μικροβίων. Εἰς τὰς προαναφερθείσας μεταμοσχεύσεις νεύρων, ταῦτα ὑπέστησαν ἔντονον ἀκτινοβολίαν πρὶν μεταμοσχευθοῦν, οὕτως ὥστε νὰ προληφθῇ ἡ καταστροφὴ των ἀπὸ τὰ ἀντισώματα. Συγχρόνως ἐτοποθετήθη εἰδικὸν πορῶδες πλαστικὸν κάλυμμα εἰς τὸ σημεῖον τῆς με-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΟΙ ΣΑΡΚΑΣΜΟΙ ΤΟΥ κ. ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡ. ΓΑΛΑΝΑΚΗ

Ὁ Κροῦστσεφ, ὁμιλῶν ἐνώπιον ἐργατῶν εἰς τὸ Βελιγράδιον, μετεχειρίσθη σαρκασμοὺς εἰς βάρος τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων, γράφουν αἱ ἐφημερίδες.

Καίτοι προφανὴς εἶναι ἡ προσπάθειά του νὰ δυνηθῇ νὰ στηρίξῃ τὴν ἀθεΐαν του, ἐν τούτοις, ἐλησμόνησεν ὅτι τὸ κείμενον τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων ἔχει ἐπισήμως περιβληθῆ διὰ κύρους, τὸ ὁποῖον πηγάζει ἀπὸ τὴν θυσίαν τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ αὐτήκοοι ἀκροαταὶ καὶ οἱ αὐτόπται μάρτυρες τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν θαυμάτων Του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ σαρκαζόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κροῦστσεφ, καὶ οἵτινες ἅπαντες, πλὴν ἑνός, ἀπέθανον διὰ μαρτυρικοῦ θανάτου.

Ἑπομένως, ἢ οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου ἐμαρτύρησαν διὰ παραμύθια ἢ ὁ κ. Κροῦστσεφ, ὁμιλῶν εἰς τὸ Βελιγράδιον, ἐνέπαιζε τοὺς ἐργάτας, πρὸς τοὺς ὁποίους ὡμίλει, θεωρῶν αὐτοὺς κοροϊδα καὶ ὡς τοιούτους μεταχειριζόμενος αὐτούς. Εἶναι ἡ συνήθης τακτικὴ ἐκείνων, ποὺ κοροϊδεύουν τὰς μάζας.

Οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου μπορεῖ νὰ ἦσαν ἁλιεῖς, ἀλλὰ ἦσαν γίγαντες ψυχικῆς δυνάμεως, διότι αὐτὴ ἡ δωδεκὰς καὶ μόνη ἀντιμετώπισε τὸ σύνολον τῆς Εἰδωλολατρείας μὲ ἀντιπάλους φιλοσόφους, αὐτοκράτορας καὶ λαούς, τῶν ὁποίων πᾶσα στιγμὴ τῆς ζωῆς των ἦτο ἕνα διαρκὲς ἔγκλημα, καὶ ὅμως ἐνίκησε καὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΝ

Ο ΠΟΥΡΙΤΑΝΙΣΜΟΣ ΞΑΝΑΖΗ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Ἐλέγχεται ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ τῶν νέων καὶ ἡ σεξουαλικὴ συμπεριφορά των

ΚΑΙ ΜΙΑ ΝΕΟΠΑΓΗΣ ΘΕΩΡΙΑ

ΜΟΣΧΑ, 24. — Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν συζητήσεων, ποὺ διεξήχθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁλομελείας τῆς Κ. Ε. τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας — Κομσομὸλ — ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ νέα ἰδεολογικὴ σκλήρυνσις τῶν ἰθυνόντων τῆς ΕΣΣΔ δὲν εἶναι ἁπλῶς ζήτημα τακτικῆς. Δὲν πρόκειται μόνον διὰ τὴν συνάσπισιν τῶν συντηρητικῶν στοιχείων περὶ τὸν Κροῦστσεφ μὲ τὴν καταδίκην μερικῶν μὴ κονφορμιστῶν συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκλογὴν μιᾶς πεσσιμιστικῆς φιλοσοφίας τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἡ νέα «ἰδεολογικὴ πάλη» μεταφέρεται στὶς κομμουνιστικὲς σχέσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἔξω ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο καὶ τὸ γραφεῖο. Εἰσδύει, δηλαδή, στὰ ἰδιαίτερα τῆς ἀτομικῆς ζωῆς κάθε κομμουνιστοῦ ποὺ πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς κομμουνιστικῆς ἀρετῆς καὶ νὰ συμφωνῇ μὲ τὴν γενικὴ κατεύθυνσι τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν ἀντιλήψεων τῶν Ἰθυνόντων.

Κατὰ τὸν πρῶτον γραμματέα τῆς Κομσομόλ, Παυλὼφ, «ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ εὑρίσκεται στὸ ὅτι ἡ ἐπιρροή μας δὲν καλύπτει τὸν ἐλεύθερον χρόνο τῶν νέων». Ἀλλὰ ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν αὐτοῦ τοῦ κακοῦ, ὁ Παυλὼφ ὑπῆρξε πολὺ ἀσαφής. «Ὅταν οἱ νέοι ἀφεθοῦν ἐντελῶς μόνοι — εἶπε — μποροῦν νὰ προκαλέσουν ἀνωμαλίας στὴν δημοσία τάξι». Ἀσφαλῶς, ὁ σύντροφος Παυλὼφ δὲν ἐννοοῦσε ὅτι ὅλοι οἱ νέοι τῆς ΕΣΣΔ θὰ γίνουν τέντυ - μπόϋς καὶ κακοποιὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ ἐννοοῦσε μᾶλλον τὸν αὔξοντα θαυμασμὸ ποὺ ἐπιδεικνύουν ἀρκετοὶ νέοι στὴν μοντέρνα ζωγραφική, μουσικὴ καὶ φιλολογία.

Ἡ μέριμνα τῶν ἰθυνόντων τῆς νεολαίας νὰ ἀπασχοληθοῦν καὶ νὰ θέσουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των ὅλες τὶς ἀνέσεις τῶν νέων, συνεπάγεται ἀσφαλῶς καὶ τὸν ἔλεγχο τῆς σεξουαλικῆς των συμπεριφορᾶς. Ἡ ἀνακάλυψις ἑνὸς ἄντρου ὀργίων στὸ διαμέρισμα ἑνὸς ἐπιστήμονος στὸ Ντνιεπροπετρόφσκ, μέ νέους 15—18 ἐτῶν, προεκάλεσε τὴν ὀργὴ τῆς «Λιτερατούρναγια Γκαζέτα» (Φιλολογικὴ ἐφημερὶς», ἡ ὁποία χωρὶς νὰ διευκρινίζῃ σὲ τί εἴδους πράξεις ἐπεδίδοντο οἱ νέοι αὐτοί, ἐζήτησε τὴν αὐστηρὰν καταδίκην των.

Ἐν τούτοις δὲν ἐπρόκειτο οὔτε διὰ ὁμοφυλοφιλικὲς σχέσεις, οὔτε δι' ὀργάνωσιν ρὸζ μπαλλέτων. Ἁπλῶς, οἱ νέοι αὐτοὶ εἶχαν ἐρωμένες τῆς ἰδίας μὲ αὐτοὺς ἡλικίας καὶ εὕρισκαν τὴν εὐκαιρία στὰ πάρτυ τοῦ ἐν λόγω νεαροῦ ἐπιστήμονος νὰ ἀναπτύσσουν τὴν ἐρωτικήν των δραστηριότητα. Ἡ «Λιτερατούρναγια Γκαζέτα», ὅμως ἐζήτησε τὴν παραδειγματικὴ τιμωρία τους καὶ ἐπανέφερε τὴν περίφημη θεωρία τοῦ «ποτηριοῦ τοῦ νεροῦ» ποὺ ἀνέπτυξε ὁ Λένιν ἐναντίον τῆς Κλάρας Ζέτκιν καὶ τῆς Ἰνὲς Ἀρμάν, ποὺ εἶχαν ταχθῆ ὑπὲρ τοῦ «ἐλευθέρου ἔρωτος».

«Ἡ δίψα πρέπει νὰ κορεσθῇ — εἶχε εἰπῆ ὁ Λένιν. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἕνας φυσιολογικὸς ἄνθρωπος, σὲ ὁμαλὲς συνθῆκες, πρέπει νὰ πιῇ τὸ νερὸ ἑνὸς τέλματος, οὔτε ὅτι πρέπει νὰ δεχθῇ νὰ πιῇ ἀπὸ τὸ ποτήρι, ποὺ δεκάδες ἄλλα χείλη ἐδοκίμασαν πρὶν ἀπὸ αὐτόν».

ΥΠΟ ΤΟΥ "ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΙΝΟΣ,,

9.000.000 ΠΑΙΔΙΑ ΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΤΙΝΙΚΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Ἐννέα ἑκατομμύρια μαθηταὶ εἰς τὴν Λατινικὴν Ἀμερικήν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο εἰς κατάστασιν σχεδὸν μονίμου πείνης, ἤδη ἀπολαμβάνουν θρεπτικὰ γεύματα. Πράγματι, οἱ μαθηταὶ αὐτοὶ ἔχουν τώρα διάθεσιν νὰ παίζουν καὶ νὰ παρακολουθοῦν τὰ μαθήματά των χάρις εἰς τὸ εἰδικὸν πρόγραμμα «Τρόφιμα διὰ τὴν Εἰρήνην» (τὸ ἐπονομαζόμενον εἰς τὴν ἀνωτέρω περιοχὴν «Σχέδιον Νίνος» ἐκ τῆς ἱσπανικῆς λέξεως «παιδιά»), τὸ ὁποῖον διαχειρίζεται ὁ Ὀργανισμὸς Διεθνοῦς Ἀναπτύξεως τῶν ΗΠΑ.

Τὸ προσεχὲς ἔτος, 13—14.000.000 παιδιῶν θὰ μετάσχουν τοῦ ἐν λόγω προγράμματος. Ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. Μοσκάζο, Συντονιστὴς τοῦ Προγράμματος «Συμμαχία διὰ τὴν Πρόοδον», εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ἐμπίπτει τὸ προαναφερθὲν σχέδιον, 18 χῶραι ἐπωφελοῦνται τούτου, τὰ δὲ σχολεῖα ἀποτελοῦν τὸ ἐπίκεντρον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐν προκειμένῳ ἁρμοδίων.

ΘΕΜΑ ΜΕΛΕΤΗΣ

Η ΧΙΛΙΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΓ. ΛΑΥΡΑΣ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς χιλιετηρίδος ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ μοναχισμοῦ εἰς Ἅγιον Ὄρος ἔλαβεν. Ἠκούσθη, βέβαια, καὶ ὁ ἀντίλαλος γιὰ τὸν πανηγυρισμό· «ὅτι ἡ ἱερὰ αὐτὴ Ἀκρόπολις τῆς μοναχικῆς ἀσκήσεως δὲν εἶναι τόπος πανηγύρεων, ἀλλὰ κατανύξεως καὶ μετανοίας καὶ μετανοιῶν. Εἶναι τόπος, ὅπου ἀκούονται ὄχι λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις, ἀλλὰ τὸ «πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν τὰς τοῦ ἁθλίου μου βίου πράξεις», συνεχῶς εἰ καὶ εἰς διαφόρους παραλλαγὰς ἀκαταπαύστως καὶ ἀκοιμήτως ἐπαναλαμβανόμενον».

Πάντως, ἀνεξαρτήτως ἀντιλογιῶν, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι οἱ εὐκαιρίες τοῦ ἑορτασμοῦ ὑπῆρξαν ἄκρως ἐνισχυτικὲς γιὰ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, ἴστερα ἀπὸ τοὺς κλυδωνισμοὺς ποὺ ὑπέστη ἡ Ἐκκλησία τὸν τελευταῖο καιρό. Καὶ μόνη ἡ χαροποιὸς παρουσία τῆς σεπτῆς κορυφῆς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ὁμοδόξων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἐχάρισε τόνωσι καὶ ἔξαρσι πνευματική. Ἀσφαλῶς, πιὸ πέρα ἀπὸ τοὺς ἀπὸ περιωπῆς ὑμνητικοὺς λόγους γιὰ τὸ μοναχικὸ ἰδεῶδες καὶ τὴν ἀποστολὴ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους χρειάζεται νέο αἷμα τὸ ἐγκαταλειπόμενο τῆς ἀρετῆς ἐργαστήριο. Ἄλλως, μόνο μὲ τὰ κτίσματα καὶ τὰ καλλιτεχνήματα, ποὺ δὲν ἀποτελοῦν τὴν οὐσία, τὸ νόημα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἡ ἀξία του θὰ περιορισθῇ σὲ τουριστική, μουσειακή, βυζαντινολογικὴ καὶ δασονομικὴ ἴσως. Κατὰ τ' ἄλλα, «τὸ μὲν κατ' ἀξίαν ἀδύνατον, τὸ δὲ κατὰ πρόθεσιν αὐαγές». Καὶ ὑπάρχει ἡ βεβαιότης, ὅτι ἀντίλογοι καὶ καλοπροαίρετος κριτικὴ γιὰ παραλείψεις θὰ ἐκτιμηθοῦν καὶ θὰ ἀποτελέσουν ὑλικὸ δημιουργικὸ γιὰ τὸν καλύτερο ἑορτασμὸ καὶ ἀξιοποίησι καὶ προβολὴ μιᾶς ἄλλης ἐπετείου, ποὺ ἔπρεπε ἴσως νὰ ἔχῃ ἑορτασθῇ· Ἡ χιλιετηρὶς ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ μοναχισμοῦ στὴν Ἁγία Λαύρα.

☆

Σ' ἕνα σημείωμα δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε κἂν νὰ ὑπογραμμισθῇ τὸ μεγάλο χρέος μας στὴν ἀκρόπολι τῆς πίστεως καὶ τὴν ἔπαλξι τῆς ἐλευθερίας, ποὺ καλεῖται Ἁγία Λαύρα. Ἁπλῆ ὑπόμνησις γίνεται. Πάντως, ὅτι κι' ἂν εἴπῃ κανεὶς γιὰ τὴν Ἁγία Λαύρα δὲν θὰ πῇ ποτὲ ὑπερβολές. Ἡ ὑπερβολὴ τῶν ἐγκωμίων ἀποτελεῖ τὸν καλύτερο ἔπαινο γιὰ τὴν ἀγωνιστικὴ αὐτὴ ἔπαλξι τοῦ Ἔθνους καὶ τὸν ἱερὸ τόπο τῆς αὐστηρᾶς μοναχικῆς ἀσκήσεως, ὅπως τὴν ἔχει διαγράψει χιλιετὴς παράδοσις Πατέρων ἐν ἀσκήσει λαμψάντων. Ὁ ἑορτασμὸς ὅμως τῆς χιλιετηρίδος τῆς Ἁγίας Λαύρας δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνον ἡ εὐκαιρία ἑνὸς λαμπροῦ πανηγυρισμοῦ. Οὔτε ἀρκεῖ ἡ ἔξαρσις ἑνὸς θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ. Ἕνα φωτογραφικὸ λεύκωμα ἢ μία ταξιδιωτικὴ ἐπίσκεψις δὲν φθάνουν γιὰ νὰ ἐξοφληθῇ ἕνα διπλοῦν χρέος. Τὸ ἔτος τῆς Ἁγίας Λαύρας πρέπει νὰ δώσῃ εὐκαιρίες νὰ «αἰσθανθῶμεν» ἐθνικὸ ρῖγος. Νὰ προβληθῇ ὁ ἐθνικὸς καὶ θρησκευτικὸς θησαυρὸς τῆς παραδόσεως. Νὰ δημιουργηθοῦν εὐκαιρίες λατρευτικές. Νὰ ὁδηγηθῇ ἐκεῖ στὸν ἱερὸ τόπο ἡ Ἑλληνικὴ νεότης, γιὰ ἕνα ἐθνικὸ καὶ θρησκευτικὸ ἀναβάπτισμα. Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἱεροῦ ἔτους, νὰ ἀσχοληθοῦν οἱ ἁρμόδιοι μὲ τὸ μεγάλο θέμα «ἀνόρθωσις τοῦ μοναχισμοῦ». Εἶναι «ἕνα θέμα μὲ τόσην ἱστορίαν, μὲ τόσην δόξαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τόσα προβλήματα».

Ἰδοὺ γιατί ἡ χιλιετηρὶς τῆς Ἁγίας Λαύρας πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ θέμα μελέτης. Χρειάζεται μελέτη, συντονισμός, ὀργάνωσις. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αἰγιαλείας - Καλαβρύτων, συνεργαζόμενος μὲ τὸν «πολιὸν τὴν σύνεσιν» ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, θὰ μελετήσῃ τὸ πρόβλημα καὶ θὰ εἰσηγηθῇ σχετικῶς τὸν καλύτερο τρόπο πανηγυρισμοῦ. Ἡ ἐπιτυχία ὅμως τοῦ ἑορτασμοῦ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ πολλοὺς παράγοντες. Τὰ προβλήματα εἶναι πολλά. Ξεκινοῦν ἀπὸ προβλήματα στεγάσεως προσκυνητῶν καὶ ὁδικοῦ δικτύου καὶ καταλήγουν σὲ πνευματικά. Χρειάζεται, εἶναι ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος ἡ συνεργασία ὅλων. Πρῶτοι οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ νομοῦ μας στὴν Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία θὰ ἀναλάβουν σχετικὲς πρωτοβουλίες. Εἶναι τοῦ λαοῦ ἱερὸ αἴτημα, τῆς ἱστορίας καὶ τῆς παραδόσεως ἐπιταγὴ νὰ μὴ χαθῇ ἡ πολύτιμος αὐτὴ εὐκαιρία ἀνεκμετάλλευτος.

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Εἰς ὕψος – ρεκὸρ ἔφθασε κατὰ τὸ 1962 ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ τοῦ κρέατος

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Συμφώνως πρὸς στοιχεῖα συγκεντρωθέντα ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ κρέατος ἔφθασε κατὰ τὸ 1962 εἰς ὕψος ρεκόρ, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν κατὰ μέσον ὅρον ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου. Εἰδικώτερον, ἡ ἀπόδοσις εἰς τὰς 44 κυριωτέρας χώρας παραγωγῆς κρέατος ἀνῆλθεν εἰς 50 περίπου δισεκατομμύρια χιλιογράμμων. Ἐξ αὐτῶν, αἱ δέκα προηγούμεναι χῶραι παρήγαγον τὸ 74% τοῦ συνόλου, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ ὑπερέβη κατὰ τὸ 1962 τὰ 13 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, μολονότι δευτέρα κατὰ σειράν, ἔρχεται πολὺ μετὰ τὴν Ἀμερικήν, μὲ 6.804 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα καὶ ἀκολουθοῦν ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἀργεντινή, ἡ Βραζιλία, τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, ἡ Αὐστραλία, ἡ Πολωνία καὶ ἡ Ἰταλία.

Εἰς τὴν στατιστικὴν ἀναφέρεται καὶ ἡ Ἑλλὰς μεταξὺ τῶν 44 ὡς ἄνω χωρῶν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ παραγωγὴ κρέατος εἰς αὐτήν, ὅπως καὶ εἰς ἄλλας τέσσαρας (Χιλή, Ἰρλανδία, Ἰσπανία καὶ Νέα Ζηλανδία) ὑπελείφθη τῆς ἀντιστοίχου τοῦ 1961. Εἰς ποσοστιαίαν αὔξησιν παραγωγῆς κρέατος ἐπὶ κεφαλῆς ἔρχεται ἡ Ἰαπωνία. Αὐτὴ παρήγαγε κατὰ τὸ 1962 ποσότητας κρέατος 32% μεγαλυτέρας ἐκείνων τοῦ 1961.

ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΒΟΥΝΟ & ΘΑΛΑΣΣΑ

Μπροστὰ στὴν ἐρώτησι μιᾶς κυρίας, ἐὰν ἡ θάλασσα ὠφελῇ περισσότερο ἢ τὸ βουνό, ἕνας γιατρὸς ἀπήντησε εὐστόχως:

—Τώρα ἡ θάλασσα, γιατί εἶναι μόδα.

Πιὸ ἐπιτυχὴ ἀπάντησι δὲν μποροῦσε νὰ δώσῃ κανείς, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Πυθία στὸ μαντεῖον. Ἄφησε τὴ λογικὴ ἐλεύθερη νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες της στὴν κυρία, σύμφωνα μὲ τὴν γνώμη τοῦ συζύγου, τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν της, τὴν δική της εὐχαρίστησι καὶ τὴν γνώμην τοῦ... ἐμμέσου περιβάλλοντός της.

Πρωϊνὸ ξύπνημα στὸ βουνό... Μεγαλύτερη προσευχὴ στὸ Δημιουργὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ. Ὁ ξελαμπικαρισμένος ἀέρας εἰσχωρεῖ σ' ὅλο τὸν ὀργανισμό, ξεκουράζει τὸ μυαλὸ ἀπὸ τὸ θόρυβο καὶ τὶς ἔγνοιες τῆς βιοπάλης, ἀνανεώνει τὸ κουρασμένο ἀπὸ τὴν συνεχῆ ταχύτητα σῶμα καὶ τὸ τροφοδοτεῖ μὲ ἄφθονο ὀξυγόνο.

Καθισμένος κάτω ἀπὸ τὰ ἰσκιερὰ πλατάνια, παρακολουθεῖς τὸ κουρασμένο κοπάδι νὰ ξεδιψᾷ στὸ κελαρυστὸ ρυάκι καὶ τὸν τσοπάνο ν' ἀλμέγῃ τὸ φρέσκο γάλα. Τὸ μεσημέρι 'ξαπλώνεις στὸ σπρῶμα ἀπὸ δροσερὲς φτέρες καὶ ὁ κισσός, σὰν πιστὸς φίλος, σκαλωμένος στὸ δράχο, ἀφίνει τὸ νερὸ νὰ χύνεται ἀνάμεσά του ἁπαλά, γιὰ νὰ μὴ τοῦ χαλάσῃ τὴν ἡσυχία. Τὸ δειλινό, σκαρφαλωμένος σὲ μιὰ πλαγιά, περιμένεις νὰ παρακολουθήσῃς τὸ γυρισμὸ τοῦ κοπαδιοῦ. Τὸ κριάρι, σὰν ἀρχηγὸς βασιλείου, ὁδηγεῖ μὲ προσοχὴ τὸ λαό του νὰ ξεκουραστῇ. Τί ὡραιότερη εἰκόνα! Πόσο ἔχει ἀνάγκη ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, πόσο ὠφελεῖται ζώντας ἀνάμεσα στὴν ἁπλῆ καὶ χωρὶς ἀνέσεις ζωὴ τοῦ βουνοῦ! Ξαναγεννιέται.

Πρωϊνὸ ξύπνημα στὴ θάλασσα... Προτοῦ ὁ ἥλιος ρουφήξῃ τὴ δροσιά, ποὺ χύνεται γύρω της, στέκεσαι ἐκστατικός. Ἡ λεία της ἐπιφάνεια δὲν ταράζεται καθόλου. Οἱ ἀχινοί, ἀκίνητοι, μαυρίζουν στὸν πυθμένα καὶ γύρω τους τὰ λιανόψαρα μὲ ἐλιγμοὺς σὲ κάνουν νὰ κρατᾷς τὴν ἀναπνοή σου μὴ ταράξῃς τὴν ἡσυχία γύρω σου. Τὸ πράσινο τῶν πεύκων, τὸ γαλάζιο τῆς θάλασσας, μὲ φόντο τὸν οὐρανό, σοῦ ἱκανοποιοῦν τὴν ὅρασι. Σὲ λίγο, τὴ γαλήνη τὴ σπάζουν οἱ ψαράδες, πού, κοπιασμένοι, τραβοῦν τὰ δίχτυα τους, γιὰ νὰ ἰδοῦν ἐὰν ἡ νυκτερινή τους ἐργασία βρῆκε ἀμοιβή. Εὔχεσαι νὰ εἶναι γεμᾶτα τὰ δίχτυα τους, γιὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν οἱ ἴδιοι καὶ νὰ δώσουν χαρὰ στὴ φαμίλια τους. Ἂν εἶσαι κολυμβητής, ἀργότερα, αἰσθάνεσαι τόση χ